

в умовах осідлості (грецької держави) та кочового життя (юдеї в пустелі). Проблему буття літературного твору в контексті романтичної естетики висвітлила *Н. Астрахан* (Житомир). Частковим виявом буття літературного твору були присвячені доповіді *М. Лановик* (Тернопіль) “Інтровертний” та “екстравертний” типи творчості у психоаналізі К.-Г.Юнга: до проблеми зміни та оновлення термінології на означення “класичних” понять” і *Л. Оляндер* (Луцьк) “Рецепція та інтерпретація: ієрархія їх взаємин”.

У своїй доповіді “Поетика підтексту та “підводної течії” в драматургії А.П.Чехова” *В. Удалов* (Луцьк), спинившись на перипетіях дебютної п’єси Чехова, уклав типологію підтекстів: метафора, символ; інакомовлення; зіставлення і зіткнення деталей, що творять новий образ. *В. Назарець* (Рівне) на матеріалі п’єси М.Булгакова “Майстер і Маргарита” дослідив очі як елемент поетики портрету, що формує різноманітний підтекст.

На секції “Термінологічні проблеми історико-літературного процесу” обговорення окремих питань, винесених на пленарне засідання, знайшло своє продовження у виступах *А. Базилія* (Луцьк) “Ф.М.Достоевський у рецепції та інтерпретації З.Налковської” та *О. Кирильчука* (Рівне) “Рецептивно-естетичний метод як спроба альтернативного дослідження збірки Б.-І.Антонича “Книга Лева”. Трансформації агіографічних мотивів у романі Катерини Мотрич “Ніч після сходу сонця” присвятила доповідь *Г. Онуфрик* (Івано-Франківськ). *М. Ячменьова* (Житомир) вивчала “магічний театр” як спосіб подолання комплексів у романі Германа Гессе “Степовий вовк” і романах Ю.Андруховича. Традиції давньогрецької драми в романтичній літературі аналізувала *Т. Тищенко* (Житомир). У доповіді “Генега українського поліметричного вірша” *Н. Гаврилюк* (Київ) торкнулася питання про обсяг поняття “поліметричний вірш” і його витoki в українській поезії. Опозицію нарації та маніфестації на матеріалі романів С.Жеромського “Попіл” та Л.Толстого “Війна і мир” вибудувала *В. Остапчук* (Луцьк).

Черговий етап міжвузівського наукового семінару “Терміносистема слов’янського літературознавства” засвідчив актуальність проблематики, важливість термінологічної визначеності для теорії та історії літератури, виявив перспективу подальших студій у даному напрямку.

Надія Гаврилюк

ПАМ’ЯТІ ОЛЕКСИ ТИХОГО

26 січня ц. р. у селищі Олексієво-Дружківка з нагоди 80-річчя одного із засновників Української Гельсінкської групи Олексі Тихого у дворі початкової школи №14, де він учився, а пізніше – викладав історію, відбулося відкриття стели роботи скульптора Євгена Шаповалова. Ідея зробити пам’ятник у вигляді розкритої книжки належить заслуженому вчителю України Миколі Швецю. Урочистий мітинг відкрив мер міста Дружківки Валерій Гнатенко. Серед почесних гостей – М.Горинь, В.Овсієнко, сестра О.Тихого Олександра Іванівна, член Всеукраїнського товариства “Просвіта” Василь Олексієнко, член обласного оргкомітету із святкування ювілею О.Тихого Володимир Півень, автор стели Є.Шаповалов.

Віддали шану правозахисникові, нагородженому указом Президента України В.Ющенка разом з іншими членами УГГ 9 листопада минулого року орденом “За мужність” I ступеня, Михайло Горинь, учителька школи №14 Галина Василенко – дружина Олексі Івановича та ін. У Центрі дитячої та юнацької творчості Дружківки відбувся Урок Мужності для школярів міста. У місцевому музеї представлено експозицію особистих речей О.Тихого з різних періодів життя. Була вдруге освячена о.Сергієм меморіальна дошка на стіні музею, осквернена в ніч з 21 на 22.XI.2006 р., коли Україна відзначала День пам’яті жертв Голодомору й політичних репресій. Марафонець-ветеран А.Рязанцев присвятив свій 34-й забіг (110 км) пам’яті О.Тихого, прагнучи привернути увагу земляків до світлих імен борців за Україну (як і маршрути “Герої Крут”, “Левко Лук’яненко”, “Оксана Мешко” та ін.).

Редакція “СІЧ”і віддає шану відомому правозахисникові Олексі Івановичу Тихому.

Валентина Лисенко